Lieta Nr.A420146123
Lietas arhīva Nr. AA43-0147-25/18
ECLI:LV:ADAT:2025:0423.A420146123.11.S

Administratīvā apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 23.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Anita Šteinberga, tiesneši Māris Birzgalis un Valters Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona D/ pieteikumu par Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja 2023.gada 17.marta lēmuma Nr. RD-23-54-ap atcelšanu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu periodā no 2023.gada 1.janvāra līdz 2023.gada 28.februārim, sakarā ar /Persona D/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 28.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Vidi degradējošu būvju komisija 2022.gada 16.septembrī klasificēja būvi /Adrese A/, kadastra apzīmējums /numurs/, (turpmāk – būve) kā vidi degradējošu (turpmāk – lēmums par degradējošu būvi vai klasificēšanas lēmums).

Pieteicējam /Persona D/ pieder dzīvoklis /Adrese C/, kura sastāvā ietilpst dzīvoklis un zemes domājās daļas (turpmāk – nekustamais īpašums), līdz ar to ar Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes (turpmāk – dome) Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2023.gada 29.janvāra maksāšanas paziņojumu Nr.PIPN-23-169700-mp/ PIP-23-169663-AL/5-7 (turpmāk – 2023.gada 29.janvāra maksāšanas paziņojums) pieteicējam aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 2023.gadam, attiecībā uz dzīvokli piemērojot paaugstināto likmi, proti, 3 % apmērā no dzīvokļa kadastrālās vērtības.

Ar pārvaldes 2023.gada 20.februāra lēmumu Nr.PIP-23-4251-ap (turpmāk – pārvaldes lēmums) maksāšanas paziņojums tika atstāts negrozīts.

Ar domes priekšsēdētāja 2023.gada 17.marta lēmumu Nr.RD-23-54-ap
(turpmāk – lēmums) pārvaldes lēmums tika atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apstākļiem.

[1.1] Ar komisijas lēmumu ēka atzīta par vidi degradējošu būvi. Pieteicējs nav norādījis, kāda ēkas ārējā izskata pazīme fiksēta nepareizi, kā arī nav norādījis uz neatbilstošas Rīgas domes 2015.gada 28.aprīļa saistošo noteikumu Nr.146 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas saistošie noteikumi”
(turpmāk – Būvju uzturēšanas noteikumi) normas piemērošanu, nav norādījis uz novērstajiem trūkumiem, ka arī nav vērsies domes Īpašuma departamentā ar lūgumu atcelt ēkai noteikto statusu. Līdz ar to ēka ir vidi degradējoša būve un, pamatojoties uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.panta $1.^4$ daļu un Būvju uzturēšanas noteikumu 10.punktu, pieteicējam pamatoti aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par ēkā esošo dzīvokli par 2023.gadu 3% apmērā no dzīvokļa kadastrālās vērtības.

[1.2] Komisijas lēmums ir starplēmums, nevis administratīvais akts, tādējādi pretēji pieteicēja norādītajam to iespējams apstrīdēt tikai kopā ar galīgā lēmuma par nekustamā īpašuma nodokli apstrīdēšanu. To apstiprina arī Senāta judikatūra. Līdz ar to pieteicējs nepamatoti iebildis, ka pārvalde nebija tiesīga izdot un nosūtīt maksāšanas paziņojumu.

[1.3] Pieteicēja viedokļa uzklausīšana pirms pārvaldes lēmuma izdošanas nevarēja novest pie tā, ka tiktu pieņemts citāds lēmums, turklāt pieteicēja viedoklis ticis pausts 2023.gada 30.janvāra apstrīdēšanas iesniegumā. Tādējādi minētais apstrīdēšanas iesniegums izskatīts atbilstoši pārvaldes kompetencei un tiesību normās noteiktajai kārtībai.

[2] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Saskaņā ar Rīgas domes 2015.gada 9.jūnija saistošo noteikumu Nr.148 „Par nekustamā īpašuma nodokli Rīgā" (turpmāk – Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumi) 15. un 16.punktu komisijas lēmums ir administratīvais akts. Tātad domei bija jāpaziņo pieteicējam komisijas lēmums un pieteicējam bija tiesības to apstrīdēt un pārsūdzēt.

Pat tad, ja komisijas lēmums ir starplēmums, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 3.apakšpunktu tas ir pārsūdzams, jo skar būtiskas personas tiesības vai tiesiskās intereses vai būtiski apgrūtina to īstenošanu. Ja komisijas lēmums būtu pārsūdzams, ēkas īpašniekiem nerastos tūlītējs pienākums veikt nekustamā īpašuma nodokļa samaksu saskaņā ar paaugstinātu nodokļa likmi. Tas dotu iespēju veikt darbības ēkas fasādes atjaunošanai un novērst pamatu paaugstinātas nodokļa likmes piemērošanai.

[2.2] Pārvalde ir Finanšu departamenta pakļautībā, savukārt Vidi degradējošu būvju komisija ir tiešā Rīgas domes priekšsēdētāja pārraudzībā. Tādējādi pārvaldei nav kompetences vērtēt, vai ēkas stāvoklis ir vidi degradējošs. Līdz ar to, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, pārvaldei nebija kompetences vērtēt komisijas lēmumu.

[2.3] Ēkai nepastāv tāds objektīvi nozīmīgs vidi degradējošs stāvoklis, kura dēļ tā būtu klasificējama kā vidi degradējoša būve, tostarp salīdzinājumā ar daudzām citām būvēm pašvaldības teritorijā, līdz ar to pārsūdzētais lēmums nav samērīgs. Komisijas lēmums ir nekonkrēts, tas nesatur konkrētu faktisko apstākļu vērtējumu un motivētu pamatojumu, tostarp konstatēto trūkumu būtiskuma un lēmuma samērīguma apsvērumus.

[2.4] Pirms maksāšanas paziņojuma izdošanas iestāde nav noskaidrojusi pieteicēja viedokli un argumentus, līdz ar to iestāde ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 61.panta pirmo daļu.

[2.5] Lai gan maksāšanas paziņojums ir izdots, pamatojoties uz komisijas lēmumu, maksāšanas paziņojumā nav tiešas norādes nedz uz pašu komisijas lēmumu, nedz uz tā pamatojumu un pārsūdzības kārtību. Līdz ar to ir pārkāptas arī Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6. un 9.punktā ietvertās tiesību normas. Turklāt maksāšanas paziņojums noformēts, izmantojot apzināti samazinātu burtu lielumu. Šādā veidā maksāšanas paziņojums rada šķietamību, ka nekustamā īpašuma nodokļa maksājums ir neapstrīdams.

[3] Paskaidrojumā dome pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem un turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Lai ēku klasificētu kā vidi degradējošu būvi, ir jākonstatē vismaz viena no Būvju uzturēšanas noteikumu 13.punktā norādītajām pazīmēm. Tādējādi, lai ēku klasificētu kā vidi degradējošu būvi, pietiek ar būves fasāžu un citu ārējo konstrukciju vizuālā stāvokļa raksturojošo pazīmju konstatējumu konkrētajā dienā.

[3.2] Komisijas lēmumu var atzīt par administratīvo aktu tikai tad, ja tas atbilst Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajā daļā ietvertajai administratīvā akta definīcijai. Konkrētajā gadījumā tajā trūkst administratīvā akta pazīmes.

[3.3] Pieteicējs nepamatoti iebildis, ka komisijas lēmumam ir jāsatur būtiskuma un samērīguma apsvērumi. Lēmuma, ar kuru būve tiek atzīta par vidi degradējošu saistībā ar būves ārējā izskata nepilnībām, samērīgums ir vērtēts Būvju uzturēšanas noteikumu izdošanas posmā, nevis piemērojot šo noteikumu normas. Tas izriet no likumprojekta „Grozījumi likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli”” anotācijā norādītā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 28.februāra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedumā norādīti šādi motīvi.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai ēka pamatoti atzīta par vidi degradējošu būvi un vai nekustamā īpašuma nodoklis par ēkā esošo dzīvokli pamatoti aprēķināts, piemērojot nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā.

[4.2] Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.panta pirmajai daļai nekustamā īpašuma nodokļa likmi vai likmes no 0,2 līdz 3 % no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības nosaka pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim. Nekustamā īpašuma nodokļa likmi, kas pārsniedz 1,5 % no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, pašvaldība nosaka tikai gadījumā, ja nekustamais īpašums netiek uzturēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai. Šā likuma 3.panta 1.^{4}daļa noteic, ka vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvi apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā, ja to ir noteikusi pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim, no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības: 1) būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības; 2) būves kadastrālās vērtības.

Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu (*šeit un turpmāk redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī*) 10.punkts noteic, ka būvei, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, ar nākamo mēnesi pēc būves klasificēšanas attiecīgajā būvju kategorijā piemēro nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības (būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības vai būves kadastrālās vērtības).

Tātad, kā izriet no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.panta pirmās un 1.^{4} daļas, kā arī Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 10.punkta, lai piemērotu paaugstināto nodokļa likmi, ir pietiekami konstatēt, ka būve ir vidi degradējoša.

[4.3] Būvju uzturēšanas noteikumi noteic kārtību, kādā Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijā uzturamas tajā esošās būves, tostarp prasības būvju fasāžu un citu ārējo konstrukciju tehniskajam stāvoklim un ārējam izskatam.

Atbilstoši minēto noteikumu 13.punktam saistošo noteikumu 3.punktā minētās personas būvju fasādes un citas ārējās konstrukcijas uztur tādā tehniskajā stāvoklī un ārējā izskatā, kas nedegradē vidi un nebojā apkārtesošo ainavu, proti: būvju apdares materiālu plaisāšanas, nodrupšanas, erozijas vai trupes gadījumā veic apdares atjaunošanu (*13.11.apakšpunkts*); būvju fasāžu un citu ārējo konstrukciju krāsojuma izbalēšanas, nolupšanas, noskalošanas vai arī daļējas neesamības gadījumā veic krāsojuma atjaunošanu (*13.12.apakšpunkts*). Savukārt minēto noteikumu 13.^{1} punkts paredz, ka būvi, kuras tehniskajā stāvoklī vai ārējā izskatā konstatē vismaz vienas šo noteikumu 13.punktā norādītās prasības neievērošanu, klasificē kā vidi degradējošu būvi. Kā izriet no iepriekš minētajām tiesību normām, būve ir klasificējama kā vidi degradējoša arī tad, ja tās apdares materiāli ir saplaisājuši vai nodrupuši.

Šādas būves nepilnības 2022.gada 12.septembrī bija konstatējamas arī ēkai, ko apliecina domes Īpašumu departamenta 2022.gada 12.septembra vizuālās apskates aktam pievienotie ēkas fotoattēli (*lietas 1.sējuma 50.–52.lapa*). Tajos redzams, ka ēkas apdares materiāli ir saplaisājuši un krāsojums ir nolupis. Tādējādi tiesa atzina, ka ēku, kurā atrodas pieteicēja dzīvoklis, Vidi degradējošu būvju komisija pamatoti klasificēja kā vidi degradējošu būvi. Un, ņemot vērā, ka ēka bija vidi degradējoša būve, attiecībā uz ēkā esošo dzīvokli pamatoti piemērota paaugstinātā nekustamā īpašuma nodokļa likme.

[4.4] Pieteicējs ir iebildis, ka, atzīstot ēku par vidi degradējošu, Vidi degradējošu būvju komisija nav izdarījusi lietderības apsvērumus un nav ņēmusi vērā apstākli, ka Rīgas valstspilsētas teritorijā ir ievērojams skaits

ar ēkām, kuru fasādēm ir nolietojuma pazīmes, bet kuras nav kvalificētas kā vidi degradējošas. Tiesa norādīja, ka šie pieteicēja iebildumi nav pamatoti.

Tiesiskās vienlīdzības princips nerada tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, ja salīdzināmā situācija ir prettiesiska (*Senāta 2021.gada 14.maija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-427/2021 17.punkts*). Tādēļ, vērtējot, vai būvi kvalificēt kā vidi degradējošu, nav nozīmes, vai šāds statuss ir noteikts arī visām pārējām pašvaldības teritorijā esošajām ēkām, kuras šim statusam faktiski atbilst.

Savukārt saistībā ar pieteicēja iebildumu par lietderības apsvērumu neizdarīšanu tiesa atkārtoti norādīja, ka gadījumā, ja būve atbilst kaut vienai no Būvju uzturēšanas noteikumu 13.punkta apakšpunktos minētajām pazīmēm, tā atbilstoši minēto noteikumu 13.[1] punktam ir atzīstama par vidi degradējošu būvi. Lietderības apsvērumu izdarīšanu attiecībā uz šāda atzinuma izdarīšanu tiesību normas neparedz. To, vai būves atzīšana par vidi degradējošu ir lietderīga, ja attiecībā uz būvi ir konstatējamas Būvju uzturēšanas noteikumu 13.punkta apakšpunktos minētās nepilnības, dome ir vērtējusi, jau izdodot minētos noteikumus.

[4.5] Pieteicējs, atsaucoties uz Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 15. un 16.punkta regulējumu, ir norādījis, ka komisijas lēmums ir pārsūdzams administratīvais akts un ka maksāšanas paziņojums varēja tikt izdots tikai pēc tam, kad šis administratīvais akts būtu kļuvis neapstrīdams vai būtu beidzies par to izdota augstākas iestādes administratīvā akta pārsūdzības termiņš un tas nebūtu pārsūdzēts.

Atbilstoši Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 15.punktam vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju klasificēšanu nodrošina un administratīvos aktus par būvju klasificēšanu, kā arī administratīvos aktus par zemes vienību atzīšanu par tādām, kas netiek uzturētas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai, izdod Rīgas domes Vidi degradējošu būvju komisija atbilstoši savai kompetencei. Kā izriet no minētās tiesību normas, tā noteic Vidi degradējošu būvju komisijas kompetenci izdot administratīvos aktus par būvju klasificēšanu. Tomēr no minētās tiesību normas neizriet, ka pilnīgi visi komisijas lēmumi, kas attiecas uz būvju klasificēšanu, ir vērtējami kā administratīvie akti.

Administratīvā akta definīcija un tā pazīmes ir skaidrotas Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajā daļā, tādēļ komisijas lēmums būtu vērtējams kā administratīvais akts vien tad, ja tas atbilstu visām minētajā tiesību normā norādītajām pazīmēm. Saskaņā ar šo tiesību normu administratīvais akts ir uz āru vērsts tiesību akts, ko iestāde izdod publisko tiesību jomā attiecībā uz individuāli noteiktu personu vai personām, nodibinot, grozot, konstatējot vai izbeidzot konkrētas tiesiskās attiecības vai konstatējot faktisko situāciju. Administratīvais akts nav starplēmums (tostarp procesuāls lēmums) administratīvā procesa ietvaros, izņemot gadījumu, kad tas pats par sevi skar būtiskas personas tiesības vai tiesiskas intereses vai būtiski apgrūtina to īstenošanu (3.punkts). Kā izriet no minētās tiesību normas, viens no administratīvā akta pamatelementiem ir tiesiskās sekas, kas nozīmē, ka lēmums, kas atzīstams par administratīvo aktu, saistoši ietekmē kādas tiesiskas attiecības un līdz ar to skar kādas personas tiesības vai tiesiskās intereses (*Senāta 2006.gada 15.marta lēmuma lietā Nr.SKA-123/2006 11.punkts*).

Lai gan Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 15.punkts noteic Vidi degradējošu būvju komisijas kompetenci izdot arī administratīvos aktus, komisijas lēmums tāds nav, jo tas nenodibina, negroza, nekonstatē vai neizbeidz pieteicēja tiesiskās attiecības, proti, nerada pieteicējam nekādas tiesiskas sekas (*sal. Senāta 2015.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-576/2015, A420543212, 8.punkts*).

Tiesa norādīja, ka administratīvajā procesā, kas ir noslēdzies ar administratīvo aktu, ar kuru pieteicējam aprēķināts maksājamais nekustamā īpašuma nodoklis, komisijas lēmums ir vērtējams kā starplēmums. Taču pretēji pieteicēja sniegtajām norādēm pats par sevi tas būtiskas personas tiesības vai tiesiskās intereses neskar un būtiski neapgrūtina to īstenošanu, tādēļ komisijas lēmums nav vērtējams kā administratīvais akts arī atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 3.punktam.

Pieteicējs ir norādījis, ka gadījumā, ja komisijas lēmums būtu starplēmums ar būtisku ietekmi, proti, ja tas būtu administratīvais akts, tad pieteicējs to varētu apstrīdēt un tādējādi atlikt paaugstināta nodokļa maksāšanas pienākumu vai varbūt pat novērst pamatu šāda paaugstināta nodokļa piemērošanai. Tiesa norādīja, ka apstāklis, ka pieteicējs vēlas apstrīdēt komisijas lēmumu atsevišķi un atlikt galīgā administratīvā akta izdošanu, neliecina par to,

ka starplēmumam ir būtiska ietekme uz pieteicēja tiesībām vai tiesiskajām interesēm. Tādēļ pieteicēja norādes par komisijas lēmuma tiesisko dabu nav pamatotas.

Tiesa atzina, ka nav pamatotas arī pieteicēja norādes uz Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 16.punktu. Minētais punkts noteic kārtību, kādā maksāšanas paziņojums ir nosūtāms nodokļa maksātājam, ja iepriekš pieņemts administratīvais akts, ar kuru būve klasificēta kā vidi degradējoša. Tomēr, kā tiesa secināja iepriekš, konkrētajā gadījumā ēka par vidi degradējošu būvi atzīta nevis ar administratīvo aktu, bet ar administratīvā procesa ietvaros pieņemtu starplēmumu. Tādēļ noteikumu 16.punkts lietā nav piemērojams.

[4.6] Pieteicējs norādījis, ka pārvalde ir Finanšu departamenta pakļautībā, savukārt Vidi degradējošu būvju komisija ir tiešā Rīgas domes priekšsēdētāja pārraudzībā. Tiesa norādīja, ka konkrētajā gadījumā šai norādei nav būtiskas nozīmes, jo pārsūdzēto lēmumu ir pieņēmis domes priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs, kas atbild par domes darbu kopumā.

[4.7] Tiesa norādīja, ka arī pieteicēja iebildums, ka maksāšanas paziņojumā ir izmantots pārāk mazs burtu izmērs un ka tajā nav sniegta pilnīgāka informācijas par komisijas lēmumu un tā pārsūdzības iespējām, nav pamatots. Tiesa nekonstatēja, ka maksāšanas paziņojuma saturs vai noformējums būtu liedzis pieteicējam saprast iestādes apsvērumus, nosakot konkrēto nodokļa apmēru. Turklāt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81.panta piektajai daļai apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Tādēļ administratīvais akts, ar kuru pieteicējam noteikts nodokļa maksāšanas pienākums, savu galīgo noformējumu ir ieguvis ar pārsūdzēto lēmumu, par kuru iepriekš minētos iebildumus pieteicējs nav izteicis.

[4.8] Pieteikumā pieteicējs norāda, ka pirms maksāšanas paziņojuma izdošanas nav noskaidrots pieteicēja viedoklis.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmo daļu, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta viedokli un argumentus šajā lietā. Lūdzot pārskatīt ar maksāšanas paziņojumu aprēķināto nodokļa apmēru un apstrīdot pārvaldes lēmumu, pieteicējs ir izteicis savus argumentus un iebildumus gan par lietas faktiskajiem apstākļiem, gan tiesību jautājumiem. Un, ņemot vērā, ka pārsūdzētajā lēmumā šie pieteicēja argumenti un iebildumi ir vērtēti, būtiskus procesuālus pārkāpumus saistībā ar pieteicēja neuzklausīšanu tiesa nekonstatēja.

[4.9] Ievērojot visu iepriekš noradīto, tiesa secināja, ka būve pamatoti atzīta par vidi degradējošu un pieteicēja nekustamajam īpašumam pamatoti piemērota nekustamā īpašuma nodokļa likme 3 % apmērā. Tādējādi pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 28.februāra spriedumu pieteicējs

iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā un vēlāk sniegtajā papildinājumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa 247.panta pirmo daļu. Tiesa lietas būtiskos aspektus vērtējusi nepareizi vai nav vispār vērtējusi pieteicēja pieteikumā ietverto juridisko un faktisko pamatojumu. Tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 251.panta piekto daļu.

[5.2] Tiesa ir nepareizi secinājusi, ka uz šo lietu nav attiecināms tiesiskās vienlīdzības princips.

[5.3] Lēmums izdots, neievērojot Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 15. un 16.punktā paredzētos priekšnoteikumus, proti, to, ka jābūt Vidi degradējošu būvju komisijas patstāvīgam un neapstrīdamam administratīvajam aktam, ar kuru būve kvalificēta kā vidi degradējoša.

Tiesa nedrīkst atteikties piemērot tiesību normu, kas ir spēkā un kuras piemērošanas priekšnosacījumi ir iestājušies.

[5.4] Lēmums par degradējošu būvi aizskar pieteicēja būtiskas tiesības un tiesiskās intereses, kā arī būtiski apgrūtina to īstenošanu. No tā, vai minētais lēmums ir patstāvīgi pārsūdzams administratīvais akts, ir atkarīgi priekšnosacījumi, pie kuriem pārvalde var izdot savu administratīvo aktu, proti, nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu, un laiks, no kura sākas pieteicēja pienākums maksāt paaugstināto nekustamā īpašuma nodokli, kā arī iespēja apturēt nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojuma darbību, apstrīdot to iestādē un tiesā.

[5.5] Pārvaldes rīcība, uzliekot pieteicējam tūlītēju un turpinātu paaugstināta nekustamā īpašuma nodokļa pienākumu, pamatojoties uz apstrīdamu Vidi degradējošu būvju komisijas starplēmumu, faktiski apgrūtina arī iespējas privātpersonai labprātīgi veikt ēkas renovācijas darbus, jo ir nesamērīgi liels – septiņkārtīgi palielinātais nekustamā īpašuma nodokļa turpinātais maksājums uzliek nesamērīgu finanšu slogu, ierobežojot iespējas nodrošināt finanšu līdzekļus renovācijai.

[5.6] Lēmums par degradējošu būvi pamatots ar subjektīvu un formālu konstatējumu, ka pieļauta būves apdares materiālu plaisāšana, nav veikta būves fasādes apdares atjaunošana, konstatēta būves ārējo konstrukciju izbalēšana un nolupšana, nav veikta krāsojuma atjaunošana.

Pašvaldības teritorijā ir ievērojams skaits ēku, tostarp pašvaldības īpašumā esošu, uz kuru fasādes nolietojumu vai krāsojuma bojājumiem būtu attiecināms lēmuma par degradējošu būvi pamatojums, bet kurus Vidi degradējošu būvju komisija nav klasificējusi kā vidi degradējošas būves. Turklāt ne visos gadījumos ēkas ar fasādes krāsojuma bojājumiem pilsētvides degradējošā ietekme ir redzama katrai saprātīgai fiziskai personai, nevērtējot salīdzinoši šādu bojājumu raksturu un apjomu.

[5.7] Atbildētāja apzināti un sistemātiski realizē prettiesisku praksi attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par būvju kvalifikāciju kā vidi degradējošu un paaugstinātu nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu, pārkāpjot atbildētāja izdotos un spēkā esošos noteikumus, liedzot pieteicējam procesuāli taisnīgi realizēt lēmuma par degradējošu būvi apstrīdēšanu iestādē un tiesā.

[5.8] Papildus sniegtajos paskaidrojumos pieteicējs norāda, ka uztur prasījumu saistībā ar paaugstinātas nodokļa piemērošanu par periodu no 2023.gada 1.janvāra līdz 2023.gada 1.martam, saistībā ar ko pieteicējs faktiski veica nodokļa maksājumus.

[6] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka attiecībā uz pieteicēja apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem skaidrojums ir sniegts lēmumā. Spriedums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteicēja apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Motīvu daļa

[7] Izskatāmajā lietā ar domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2023.gada 29.janvāra maksāšanas paziņojumu Nr.PIPN-23-169700-mp/PIP-23-169663-AL/5-7 pieteicējam aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 2023.gadam, attiecībā uz dzīvokli piemērojot paaugstināto likumi 3 % apmērā no dzīvokļa kadastrālās vērtības (kadastrālā vērtība 83 890,61 *euro*, piemērotais nodoklis 2516,72 *euro*). Minētais maksāšanas paziņojums atstāts negrozīts ar pārvaldes 2023.gada 20.februāra lēmumu un domes priekšsēdētāja 2023.gada 17.marta lēmumu. Attiecīgi pirmās instances tiesa lietu ierosināja un izskatīja par 2023.gada 17.marta lēmuma atcelšanu.

Tomēr, ievērojot atbildētāja apgabaltiesai papildus sniegto informāciju, noskaidrots, ka ar domes Pilsētvides attīstības un kvalitātes komisijas 2023.gada 24.februāra sēdes protokola Nr.PAKK-23-4-pro 1.1.apakšpunktu „Par būvi /Adrese A/” (*lietas 1.sējuma 198.lapa*) no 2023.gada 24.februāra līdz 2023.gada 31.decembrim tika apturēts domes Vidi degradējošu būvju komisijas 2022.gada 16.septembra lēmums (protokola Nr.VDBK-22-10-pro 4.3.apakšpunkts), ar kuru būve tika klasificēta kā vidi degradējoša būve.

Attiecīgi ar domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2023.gada 28.marta maksāšanas paziņojumu Nr.PIPN-23-286087-mp/PIP-23-169663-AL/5-7 (*lietas 1.sējuma 38.lapa*) pieteicējam veikts nekustamā īpašuma nodokļa pārrēķins, nosakot par 2023.gadu maksājamā nodokļa apmēru 909,14 *euro*, proti, nepiemērojot paaugstinātu

nodokļa likmi par periodu no 2023.gada 1.marta līdz 2023.gada 31.decembrim. Pieteicējs attiecīgi ir samaksājis 2023.gada 28.marta maksāšanas paziņojumā norādīto nodokļa summu 909,14 *euro*.

Attiecīgi pieteicējs apliecināja (*lietas 1.sējuma 254.lapa*), ka lūdz izvērtēt nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu.

Līdz ar to pieteikuma priekšmets ir precizējums kā prasījums par domes priekšsēdētāja 2023.gada 17.marta lēmuma Nr. RD-23-54-ap atcelšanu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu periodā no 2023.gada 1.janvāra līdz 2023.gada 28.februārim.

[8] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka bija konstatējami likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās un $1.^4$ daļas, kā arī Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 10.punktā norādītie priekšnoteikumi (būve normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā bija atzīta par degradējošu), lai piemērotu nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, identificējusi un piemērojusi tiesību normas, kā rezultātā ir taisījusi pareizu spriedumu. Līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai (*sk. šā sprieduma 4.punktu*) un to neatkārto.

[10] Pieteicējs uzskata, ka nepastāvēja obligāts lēmuma izdošanas priekšnoteikums – patstāvīgs un neapstrīdams administratīvais akts, ar kuru būve kvalificēta kā vidi degradējoša.

Taču lietā nav strīda, ka pirms nodokļa maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas pašvaldības kompetentā iestāde – Vidi degradējošu būvju komisija 2022.gada 16.septembrī bija pieņēmusi lēmumu, ar kuru Būvju uzturēšanas noteikumos paredzētajā kārtībā bija klasificējusi būvi kā vidi degradējošu (proti, C kategorijas) būvi. Līdz ar to bija iestājušies Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 10.punktā paredzētie priekšnoteikumi paaugstinātas nekustamā īpašuma nodokļa likmes piemērošanai.

Pirmās instances tiesa ir pamatoti vērtējusi būvju klasificēšanas lēmuma tiesisko dabu un, atsaucoties arī uz Senāta judikatūru, ņēmusi vērā, ka gadījumos, kad persona iebilst pret nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu vidi degradējošai, sagruvušai vai cilvēku drošību apdraudošai būvei, apstrīdams un pārsūdzams ir administratīvais akts par nekustamā īpašuma nodokli, savukārt būvju klasificēšanas lēmums ir vērtējams vienīgi kā starplēmums. Vērtējot administratīvā akta par nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu vidi degradējošai, sagruvušai vai cilvēku drošību apdraudošai būvei pamatojumu, proti, vai pamatoti piemērota paaugstināta nodokļa likme, tiesai arī jāvērtē, vai attiecīgā būve atbilst tiesību normā minētajam statusam.

Apgabaltiesa ņem vērā, ka attiecīgās judikatūras atziņas palikušas nemanīgas arī pēc normatīvo aktu grozījumiem, uz kuriem atsaucas pieteicējs, proti, identisku regulējumu tam, kādu pašlaik paredz Nekustamā īpašuma nodokļa noteikumu 16.punkts, iepriekš paredzēja arī Rīgas domes 2012.gada 7.janvāra saistošo noteikumu Nr.161 „Par nekustamā īpašuma nodokli Rīgā 2012.gadā" (turpmāk – noteikumi Nr.161) 13.punkts (maksāšanas paziņojumu par būvi, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, pārvalde nosūta nodokļa maksātājam viena mēneša laikā no dienas, kad administratīvais akts par būves klasificēšanu attiecīgajā kategorijā ir kļuvis neapstrīdams vai ir beidzies termiņš augstākās iestādes izdotā administratīvā akta, ar kuru atstāts spēkā sākotnējais lēmums, pārsūdzēšanai un tas nav pārsūdzēts). Senāts to ņēma vērā, norādot: kā secināms no saistošo noteikumu Nr.161 13.punkta un pārsūdzētajā lēmumā norādītās pārsūdzības kārtības, Rīgas domes ieskatā, lēmums par būves klasificēšanu kā cilvēku drošību apdraudošu un vidi degradējošu nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas vajadzībām ir administratīvais akts. Šādam uzskatam nevar piekrist, jo pārsūdzētais lēmums pats par sevi pieteicējai nekādas tiesiskās sekas nerada. Tiesiskās sekas rada administratīvais akts par nekustamā īpašuma nodokli, savukārt lēmumu par ēkas klasificēšanu var uzskatīt par starplēmumu šajā procesā, jo ar to netiek sasniegts mērķis, kura dēļ attiecīgais nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas process ir uzsākts,

proti, konkrētā būve netiek aplikta ar paaugstinātu nodokļa likmi. Arī kā starplēmums tas pats par sevi neskar būtiskas pieteicējas tiesības vai tiesiskās intereses (sk. *Senāta 2015.gada 14.oktobra kopsēdē pieņemtā sprieduma lietā Nr.SKA-576/2015 (Nr.A420543212) 8.punktu*).

Turklāt konkrētajā lietā jāņem vērā, ka pieteicējam kā dzīvokļa īpašniekam nemaz nebūtu subjektīvo tiesību apstrīdēt un pārsūdzēt būves klasifikācijas lēmumu – ņemot vērā, ka atbilstoši Būvju uzturēšanas noteikumiem, ja nekustamā īpašuma sastāvā ir daudzdzīvokļu māja, nekustamā īpašuma kopšanu nodrošina daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieks (3.3.apakšpunkts), un tieši viņam ir pienākums nodrošināt Būvju uzturēšanas noteikumu 13.punkta prasību ievērošanu, tad tieši daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieks varētu noteiktos gadījumos būves klasifikācijas lēmumu pārsūdzēt, kā arī lūgt šī lēmuma darbības apturēšanu (13.^{3}punkts).

Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka būves klasificēšanas lēmums kā starplēmums pats par sevi skar būtiskas pieteicēja tiesības vai tiesiskās intereses, jo nodokļa maksāšanas pienākums radās nekavējoties un nebija iespējas panākt klasifikācijas lēmuma darbības apturēšanu, savukārt lieta tiesā var tikt skatīta ilgstoši. Kā pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, pieteicējs savu tiesību aizstāvībai varēja izmantot Administratīvā procesa likuma 185.panta piektajā daļā un 185.^{1}pantā paredzētos līdzekļus – lūgt tiesu apturēt pārsūdzētā administratīvā akta darbību. Un pretēji pieteicēja paustajam viedoklim šāda lūguma izskatīšanas rezultātā tiktu pārbaudīts arī tas, vai attiecīgā būve atbilst tiesību normā minētajam statusam (sk. *Senāta 2015.gada 14.oktobra kopsēdē pieņemtā sprieduma lietā Nr.SKA-576/2015 (Nr.A420543212) 8.punktu*).

Līdz ar to nav pamatots arī apelācijas sūdzības arguments, ka, neparedzot pieteicējam iespēju atsevišķi pārsūdzēt būves klasificēšanas lēmumu, ir pārkāptas pieteicēja tiesības uz taisnīgu tiesu.

[11] Pieteicējs uzskata par nepareizu pirmās instances tiesas secinājumu, ka pieteicējam konkrētajā gadījumā (ņemot vērā, ka arī citām ēkām var konstatēt fasādes krāsojuma nolietojumu un citus vizuālus defektus, tomēr šīs ēkas nav klasificētas kā vidi degradējošas) nav tiesību atsaukties uz vienlīdzīgas attieksmes pārkāpumu. Pieteicējs uzsver, ka tiesa, argumentējot savu viedokli, atsaukusies uz judikatūru, kas radusies citas kategorijas lietās – par soda piemērošanu.

No procesuālo tiesību viedokļa vienlīdzības princips nosaka, ka, pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, iestāde un tiesa pieņem vienādus lēmumus (pastāvot atšķirīgiem faktiskajiem vai tiesiskajiem lietas apstākļiem – atšķirīgus lēmumus). Šādā nozīmē vienlīdzības princips ir nostiprināts Administratīvā procesa likuma 6.pantā. Vienlīdzības princips aizsargā personas tiesības tikai tad, ja salīdzināmā situācija ir tiesiska. Princips „vienlīdzība nedarbojas prettiesiskumā" tiek piemērots gan administratīvo pārkāpumu lietās (sk., piemēram, *Senāta 2007.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-400/2007)*, gan administratīvajās lietās (sk., piemēram, *Senāta 2013.gada 22.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-492/2013 8.punktu)*.

Nav izslēdzama iespēja, ka iestādes prettiesiskā prakse var sasniegt arī tādu apmēru un pastāvīgumu, kad pret atsevišķu personu izturēties atšķirīgi kļūtu netaisnīgi. Izvērtējot iestādes prakses vienveidību un pastāvību, var ņemt vērā ne tikai iestādes faktiski pieņemtos lēmumus, bet arī situācijas, kurās iestādei lēmums būtu bijis jāpieņem, taču iestāde to nav darījusi (sk. *Senāta 2012.gada 4.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-28/2012, 2020.gada sprieduma lietā Nr.SKA-120/2020, ECLI:LV:AT:2020:0604.A420259116.4.S, 6.punktu*).

Taču pieteicējs ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā un apelācijas sūdzībā nav norādījis ne uz vienu konkrētu, salīdzināmu gadījumu, kad iestāde, viņa ieskatā, pastāvot tādiem pat faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, būtu rīkojusies citādi (nav ēku klasificējusi kā vidi degradējošu un attiecīgi nav piemērojusi paaugstinātu nodokļa likmi). Pieteicējs vienīgi norādījis, ka ar konkrētajā gadījumā norādīto pamatojumu par vidi degradējošām varētu tikt atzīts ievērojams skaits citu pašvaldības teritorijā esošu (arī pašvaldībai piederošu) ēku ar fasādes nolietojumu un citiem vizuāliem defektiem. Taču šādi vispārīgi apsvērumi nav pārbaudāmi.

[12] Savukārt, vērtējot, vai konkrētajā gadījumā lēmums ir samērīgs, tostarp ievērojot pieteicēja apsvērumus par to, ka paaugstinātas nodokļa likmes piemērošana apgrūtina iespēju personai labprātīgi veikt renovāciju (jo tam paredzētā nauda jānovirza nodokļa samaksai), apgabaltiesa ņem vērā, ka par attiecīgo situāciju pieteicējs pirmo reizi neuzzināja tikai no lēmuma.

Kā izriet no lietas materiāliem, jau 2017.gada 10.augustā Būvju sakārtošanas pārvalde informēja /Organizācija A/ par būves /Adrese A/, 2017.gada 12.jūlija apsekošanā konstatēto (nav novērstas plaisas būves sienās, pieļauta būves apdares materiālu plaisāšana un nodrupšana, nav nodrošināta būves flīžu un citu ārējo konstrukciju savlaicīga atjaunošana un krāsošana) un uzdeva iesniegt būves tehniskās apsekošanas atzinumu, lai pārliecinātos par būves telpisko noturību ilgtermiņā. Papildus tam pārvalde informēja gan par iespēju pieņemt lēmumu par būves klasifikāciju atbilstoši Būvju uzturēšanas noteikumu 14.punktā noteiktajam, gan arī par iespējām pieteikties uz līdzfinansējuma saņemšanu būves saglabāšanai. Attiecīgā informācija tika nosūtīta arī dzīvokļu īpašniekiem, tostarp pieteicējam (*lietas 1.sējuma 107.-108.lapa*).

Uz minēto tika saņemta /Organizācija A/ 2017.gada 27.septembra atbilde, ka fasādes renovācijas darbus (ievērojot dzīvokļu īpašnieku vēlmes) provizoriski varētu uzsākt 2018.gada maijā, un lūgts nepieņemt lēmumus par ēkas klasifikāciju un paaugstinātas nodokļu likmes piemērošanu (*lietas 1.sējuma 109.lapa*), savukārt 2017.gada 26.oktobrī iesniegts 2017.gada 20.septembra līgums par dzīvojamās mājas fasādes vienkāršo atjaunošanu, kā arī /Organizācija B/ 2017.gada 24.oktobra izziņa (*lietas 1.sējuma 110.-115.lapa)*. Minētajā izziņā (kurai pievienota arī fotofiksācija) norādīts, ka fasādes atjaunošanas darbi vēl nav uzsākti. Ēkas fasādes tehniskais stāvoklis kopš iepriekšējās pārbaudes nav pasliktinājies. Ēkas fasādes arhitektoniskajiem elementiem, tai skaitā koka elementiem, visā fasādes apjomā ir būtisks apdares nolietojums. Nepastāv no fasādes atdalījušos elementu nokrišanas risks.

2018.gada 26.aprīlī /Organizācija A/ informēja, ka darbi pie fasādes un jumta atjaunošanas tiks uzsākti līdz 2019.gada maijam, lai dzīvokļu īpašniekus iespējami maksimāli censtos atbrīvot no finanšu sloga, piesakoties 2019.gadā organizētajam līdzfinansējuma konkursam, līdz ar to lūdza atlikt lēmuma par ēkas klasificēšanu un paaugstinātas nodokļu likmes piemērošanu pieņemšanu (*lietas 1.sējuma 116.lapa*).

2018.gada 8.maija vēstulē Būvju sakārtošanas pārvalde apliecināja, ka neiebilst vēstulē minētajam būves sakārtošanas uzsākšanas termiņam (*lietas 1.sējuma 124.lapa*), turklāt 2018.gada 5.decembra vēstulē mudināja piedalīties informatīvajā seminārā par līdzfinansējuma saņemšanu būves atjaunošanai (*lietas 1.sējuma 125.lapa*).

Konstatējot, ka būves dzīvokļu īpašnieku kopība 2019.gada konkursa nolikumā noteiktajā kārtībā nav iesniegusi būves saglabāšanas darbu projektu līdzfinansējuma saņemšanai, Būvju sakārtošanas pārvalde veica atkārotu būves vizuālo apskati 2020.gada 15.janvārī, konstatējot, ka būve joprojām netiek uzturēta atbilstoši Būvju uzturēšanas noteikumu 13.punktā noteiktajām prasībām – tiek pieļauta apdares materiāla plaisāšana, nodrupšana, nav veikta apdares atjaunošana, pieļauta fasādes krāsojuma izbalēšana un nolupšana, nenodrošinot krāsojuma atjaunošanu. Līdz ar to jautājumu par būves klasificēšanu nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas vajadzībām ir pamats nodot izskatīšanai Vidi degradējošu būvju komisijas sēdē. Par minēto 2020.gada 22.janvārī tika informēta gan /Organizācija A/, gan dzīvokļu īpašnieki, tostarp pieteicējs (*lietas 1.sējuma 126.-127.lapa)*.

/Organizācija A/ 2020.gada 17.februārī informēja Būvju sakārtošanas pārvaldi par to, ka ar attiecīgu paziņojumu iedzīvotāji ir informēti par turpmākajām darbībām saistībā ar ēkas fasādes atjaunošanu un jumta remontu. 2020.gada 17.februārī ir izsludināts konkurss par fasādes atjaunošanu (*lietas 1.sējuma 128.lapa*).

2020.gada 8.augustā Būvju sakārtošanas pārvalde nosūtīja vēstuli gan /Organizācija A/, gan dzīvokļu īpašniekiem, kurā lūdza informēt par būves fasādes atjaunošanas procesa virzību līdz 2020.gada 4.septembrim (*lietas 1.sējuma 132.lapa*), bet saņēma informāciju tikai par to, ka 2020.gada 17.septembrī tiks organizēta dzīvokļu īpašnieku kopsapulce (*lietas 1.sējuma 134., 135.lapa*).

Visbeidzot 2022.gada 5.augustā Būvju sakārtošanas pārvalde lūdza /Organizācija A/ un dzīvokļu īpašniekus līdz 2022.gada 31.augustam informēt par būves fasāžu sakārtošanu saprātīgā termiņā, brīdinot arī par iespējamām sekām – būves klasificēšanu un nekustamā īpašuma nodokļa paaugstināšanu (*lietas 1.sējuma 130.-130.lapa*). Atbilde netika saņemta.

Attiecīgi 2022.gada 16.septembrī Vidi degradējošu būvju komisija būvi klasificēja kā vidi degradējošu.

Tikai 2022.gada 2.novembrī tika saņemts dzīvokļu īpašnieku iesniegums par klasificēšanas lēmuma apturēšanu, apņemoties iespējami drīzākā laikā sagatavot nepieciešamos dokumentus ēkas fasādes atjaunošanas darbu veikšanai (*lietas 1.sējuma 144.-145.lapa*), uz ko Būvju sakārtošanas pārvalde 2022.gada 30.novembrī

sniedza atbildi, informējot par prasībām, kādas jāievēro, lai Būvju uzturēšanas noteikumos paredzētajā kārtībā tiktu skatīts jautājums par klasificēšanas lēmuma darbības apturēšanu (*lietas 1.sējuma 146.lapa*).

Izskatot /Organizācija A/ 2022.gada 30.decembrī, 2023.gada 6. un 17.februārī iesniegtos dokumentus (*lietas 1.sējuma 148.-156., 193.lapa*), ar domes Pilsētvides attīstības un kvalitātes komisijas 2023.gada 24.februāra lēmumu tika apturēts 2022.gada 16.septembra klasificēšanas lēmums uz laiku no 2023.gada 24.februāra līdz 2023.gada 31.decembrim. Pieņemot minēto lēmumu, tika ņemts vērā, ka ir noslēgts 2023.gada 30.janvāra būvdarbu līgums ar būvdarbu izpildes termiņu līdz 2023.gada 15.septembrim un ir iesniegts būves tehniskās apsekošanas atzinums, kurā būves būvkonstrukcijas ir raksturotas kā tādas, kuras atbilst Būvniecības likuma 9.pantā minētajām prasībām mehāniskajai stiprībai, stabilitātei un lietošanas drošībai.

No minētā izriet, ka jau vismaz 2017.gada jūlijā ticis konstatēts, ka ēkas fasāde netiek uzturēta atbilstoši Būvju uzturēšanas noteikumu 13.11. un 13.12.apakšpunkta prasībām, par ko vairākkārt informēti arī dzīvokļu īpašnieki, dodot saprātīgu termiņu trūkumu novēršanai (attiecīgo termiņu vairākkārt arī pagarinot), mudinot pieteikties līdzfinansējuma saņemšanai būves atjaunošanai, kā arī brīdinot par iespējamām sekām, ja attiecīgās neatbilstības netiks novērstas. Tādējādi dzīvokļu īpašniekiem jau vismaz piecu gadu periodā pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas bija iespēja ieguldīt nepieciešamos finanšu līdzekļus fasādes atjaunošanai. Ievērojot minēto, lēmums ir uzskatāms par samērīgu un lietderīgu, jo iestādei nebija pamata uzskatīt, ka attiecīgo mērķi - panākt šī īpašuma sakārtošanu – iespējams panākt ar citiem līdzekļiem.

Savukārt, tiklīdz kā iestādē tika iesniegti dokumenti, kas apliecina, ka nepieciešamie darbi būves sakārtošanai ir uzsākti, klasificēšanas lēmuma darbība tika apturēta un veikts nekustamā īpašuma nodokļa pārrēķins.

[13] Ievērojot minēto, kā arī pievienojoties pirmās instances tiesas secinātajam, Administratīvā apgabaltiesa pieteikumu atzīst par nepamatotu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /Persona D/ pieteikumu par Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja 2023.gada 17.marta lēmuma Nr. RD-23-54-ap atcelšanu daļā par nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu periodā no 2023.gada 1.janvāra līdz 2023.gada 28.februārim.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese	Tiesnesis	Tiesnesis
A.Šteinberga	M.Birzgalis	V.Poķis